

Mocosa meva. No ha fallat mai.
La carteta teva del diumenge en
la que li atjunta la de Cervera
és ben simpàtica la carta del diumenge
més, no? En fi, mocosa meva
no sap com un alegra saber
que tots la col·locastan hi-
die, amb el problem de
tot. Menys mal que l'
provïdència no ens alabri
na del tot ni a nosaltres
malgrat tot. Un dia o altre
ho reconeixrà. Saps que
venen arribant cants i gaudis
una fila que la cosa d'avançar
no s'ha de retardar. Oh! Si (15)
mentella i retallarà. Ah!
Progessiu consenyui ontin
d'ici! No desesperem que
hi conseqüeixi, ja ho veurem
M. Tot el mal demanà sempre
que han de venir dies bons han
a resultat, que pungesta, veni-
t, mossa del terremot, l'avaluació,
calabilitat, a tot. A la M.
cada, i la canalla com a Dami-
xes, i els meus, besos.
Per a tu, els meus meus
fornics del terremot

Hermida, dimarts, 17-12-40

Maria meva ben meva: El diumenge al tard vaig rebre la teva carteta del diumenge.
Com que aquella no sortirà fins demà al matí d'aquí, esperaré per si avui poteu el correu
i em doneu quelcom tenu. Jo estic segur que si. Allí no així migjó al poble. Hoy
crec que si que hi ha un espanyol de l'equip nou que arribà. No t'ho havia dit
a la casa de baix hi han catzege compatriotes nous. Jo ne vist alguns no passa la
mitat. Viven ben independent de nosaltres i no ens veiem mai. Ara he es-
tat a baix hi he conegut un xicot de Terrassa molt amic seient en deçà
d'en Pauadés. Saps que fa temps era presoner a Terrassa? Aquest xicot
només s'apigne' això i fa temps, molt temps, que no ha pogut escriure la
sort d'en Pauadés. Creu que l'hannat picat.

Mestra meva, la teva carteta del diumenge em porta
no poc consol. Estic content per la solució de la Mercedes. Oída tot així bé i
ben aviat em confirmari la cosa aquella que han conseguit la casa
i per preu tan econòmic. Així si que podria salvar-se de haver de retornar a casa. La canalla a estudi, ella podria defensar-se uns diversos cosint
o tricotant i fins hi tot sensc això podrien fer la vice-versa, que és el que
interessa. Perquè no en dubtes que la cosa a favor nostre torna a utilitzar i
utilitzar més encara aviat. Són molts qui ja han conseguit la gratificació
de moment als que no treballen i s'assegura que hi hauran expedicions
ben aviat. No soc excessivament optimista, però no tampoc pessimista.
Per aquí tindries d'enterar-te si ~~funció~~ ja la Comissió i en cas
positiu festeja inscriure tot seguit que els treballant tocaràs algun

caleret. Les comissions les creuen segons tinc entès per departaments. A Parcassonne no funciona encara, però l'esperen convenció aviat. Separadament que hauràs rebut ja contesta de la Pijoan s' vindrà tot seguit i a veure quines possibilitats li braman per incloureus a la llista de Montauban. Cal saber com està tot i així poder prendre per això una resolució amb tot coneixement de causa, d'acord, mocosa meva?

He rebut carta d'en Miret. M'hi avia enviat l'adreça però no l'havia escrit. Ho faré avui o demà. En diu això que la cosa torna a nüllar. Quina llàstima que se'n hi queden quedant les tis allà, et menuda mera? Ara si que no sé on donar-les. Musoles no sapres o ben poca cosa. En fi, tot es que nüll que ja m'esperilare aviat.

Aci tampoc no fa tant fet, i fa uns dies que es auem aprofitant bé el treball. Ta t'ho deia el dissabte. Aci encara hi podem aguantar. Ara hemeu menjat per tot aquell mes quasi i amb perspectives de trobar-ne més. Hem explotat la cosa de l'intercanvi i va bé. No trobarem el sucre, però li treurem tot el suc. Menjades de fa uns dies molt millor. Mai havírem menjat tant bé. L'única cosa que hem suposat és el vi però li ha canviat d'embut que diuen. Mentre ho juem matar conills i ovelles, i trobar causalada ja està bé, no? Després sempre tenim mesmelada, formatge etc per emmorsar i café del que donen que alimenta perquè està fet de rírgons. Per cada un encara ens donen uns cinc quilos de pa a la setmana que n'hi ha asseny. Ja veus que vam resistir. Es ben cert que allò de l'experiència val no poc, eh, mocosa meva?

I ara deixaré un troc de paper per acusar-te rebet si es que rebo qualcom tui. No per això deixaré de diste el que prou saps. Que t'engony que es tota l'il·lusió meva. Que lluny li tot en dona coratge per resistir que t'estimo més del que et creus, etc. etc. Ja s'apropa la diada del minosa del nostre retrobament, menita meva. Ara que recordo, t'adjuntaré uns mots de felicitació per casa que els amplies i els fas correr. Uns petonets de moment del tem, ben ten gregy.